

VERTROUWELIJK

MAANDOVERZICHT

No. 10. 1958

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

V E R T R O U W E L I J K

Maandoverzicht no. 10 - 1958.

(Tijdvak 1-10-'58 - 31-10-'58).

I N H O U D

I. <u>Communisme Internationaal.</u>	blz. 1 - 10
Conférenties van resp. economen en partijhistorici in Oost-Berlijn.....	1 - 4
Nieuw leerboek "Geschiedenis van de CPSU", eerste drie hoofdstukken, gepubliceerd.....	4 - 5
Het conflict in de CP van Denemarken; XXste partij congres te Kopenhagen gehouden.....	5 - 10
Publicatie in de "Prawda", ontleend aan twee artikelen van Paul de Groot tegen het revisionisme in de Deense zuster- partij.....	7 - 9
Joegoslavisch commentaar op de positie van Aksel Larsen en zijn minderheidsgroep.....	6 - 7
II. <u>Activiteiten van de CPN en haar mantelorganisaties.</u>	11 - 26
Beroep van de oppositie op het komende partijcongres van de CPN ?	11 - 12
Besluit van het partijbestuur om op het 10e partijcongres ook stelling te nemen tegen het sectarisme en dogmatisme in de CPN; richtlijnen voor het verloop van de congres- voorbereidingen.....	12 - 15
De verhouding partij en vakbeweging; radicale uitspraak van partijbestuurder Piet Bakker.....	15 - 16
Nederlandse delegatie naar eind november in Wenen te houden FIR-congres.....	19
De Nederlandse Vredesraad; pogingen tot versteviging van de organisatie door het meer inschakelen van plaatselijke vredescomité's.....	20
Nationaal festival van het ANJV van Kerstmis naar Pasen verschoven.....	21
Ingetoomde krachtmeting van de beide EVC's op internationale conferentie der VVI "Metaal".....	22 - 24
Bezoek van twee WVV-functionarissen aan Nederland; informaties over communistische vakbeweging ingewonnen.....	24
Het congres van de "oude" EVC; aanhoudende crisis- verschijnselen.....	24
Pamfletten van de EVC-1958 verspreid resp. in de kring van bouwvakarbeiders en metaal-bewerkers.....	25 - 26

III. <u>Overige groeperingen.</u>	27 - 29
Nieuwe neo-nazistische jeugdorganisatie.....	27 - 28
"Hinag"-vergadering in Amsterdam verwekte politieke deining..	28 - 29
IV. <u>Activiteiten van de Indonesiërs etc.</u>	30 - 32
Indonesische persreactie op Nederlands-Australisch overleg inzake Nieuw-Guinea.....	30
Vertogen van Zuid-Molukkers in Nederland in de kwestie van de 37 teruggezonden Indonesische verstekelingen.....	30 - 31
Overheidsingrijpen in Nederland tegen voorgenomen politiek optreden van twee Algerijnen.....	31
Jeugduitwisseling met communistisch China:.....	31
De aanhangers van het bewind van Tsjang Kai-sjek; Vereniging "Nederland-Vrij China" opgericht:.....	31 - 32

Overzicht der stakingen in oktober 1958.

A g e n d a.

* * *

HOOFDSTUK I - COMMUNISME INTERNATIONAAL.

De laatste jaren zijn onder Chroestsjow's bewind talrijke hervormingen, gericht op het opvoeren van de economische prestaties, tot stand gekomen. De Sowjet-Russische machthebbers wedden hierbij eigenlijk op twee paarden tegelijk. Enerzijds moedigen zij bij voortduring de bekende campagne voor "economische wedijver" met de niet-communistische wereld aan, onder het gelijktijdig aanbevelen van de zogenaamde vreedzame coëxistentie. Anderzijds worden uitdrukkelijker dan ooit de crisistheorieën van Karl Marx over de "wetmatige" ondergang van het kapitalisme als sociaal evangelie verkondigd en toegelicht. Een en ander gaat vergezeld van de toegenomen politieke agitatie tegen het "revisionisme" der Joegoslaven, dat voor een gevaarlijke ondermijning van de marxistisch-leninistische rechtzinnigheid wordt gehouden.

Ontmoeting van economen.

Op 1 oktober begon in het Groot Auditorium van de Oost-Berlijnse Humboldt-Universiteit een vierdaagse conferentie, waarin het na-oorlogse conjunctuur-verloop in de "kapitalistische" landen is besproken. Vooraanstaande marxistische economen uit de Sowjet-Unie en andere landen, alsmede vertegenwoordigers van een aantal Europese communistische partijen, onder wie afgevaardigden uit de Tsjechoslowaakse Volksrepubliek, Nederland, België, Zweden, Finland, Noorwegen, Italië, Denemarken en Oostenrijk hebben eraan deelgenomen.

De opzet van deze beraadslagingen was blijkbaar op wetenschappelijk niveau denkbeelden te poneren en uit te wisselen, die de communistische partijen bij hun verder te ontplooiën activiteiten een gedegen ideologische achtergrond kunnen verschaffen.

De tendentie der besprekingen is weergegeven in de zinsnede "Kapitalisme zakt langzaam weg in crisis", een kop die in "De Waarheid" geplaatst werd boven een beschouwing van een "medewerker", kennelijk de vertegenwoordiger van de GPN op deze conferentie.

Inleidingen zijn gehouden resp. door prof. dr. L.A. Mendelson, hoofd van de sectie voor algemene vraagstukken van het kapitalisme aan het Instituut voor wereldeconomie en internationale betrekkingen der Academie van Wetenschappen der USSR; prof. dr. J.L. Schmidt, van het Intituut voor politieke economie aan de Humboldt-Universiteit in Berlijn; prof. I.I. Koesminow, leider van de leerstoel voor politieke

- economie -

economie aan de Academie van maatschappelijke wetenschappen bij het centraal comité der CPSU en prof. dr. A. Lemnitz, in Berlijn.

De beschouwing van Sowjet-professor Koesminow over de "absolute verpaupering" van de arbeidersklasse onder het kapitalisme mondde uit in de bewering, dat naar mate de arbeids - intensiteit hoger wordt opgevoerd, de positie van de werker toch slechter wordt, niet slechts bij loonsverlaging of stabilisatie van het loon, maar ook bij een zekere verhoging van het arbeidsloon. Hij bestreed de legende van de "Gouden eeuw van welvaart voor allen", die de burgerlijke en rechts-socialistische verdedigers van het kapitalisme heetten te verbreiden.

De Oostduitse inleiders behandelden speciale toestanden en ontwikkelingen in West-Duitsland.

Sowjet-professor Mendelson sprak over de ontwikkeling van de economische crisis in de kapitalistische landen. Aanvankelijk schijnt deze inleider nadrukkelijk de stelling te hebben verdedigd, dat wereldoorlogen niet los gemaakt kunnen worden van de conjunctuurstijgingen en -dalingen in de kapitalistische landen. Van deze opvatting moet hij later min of meer zijn teruggekomen. Volgens prof. Mendelson beïnvloedden oorlogen wel de conjunctuurgolven van de kapitalistische landen maar het grondpatroon van hoogconjunctuur en crisis blijft bestaan. De ontwikkeling van het kapitalisme sedert de tweede wereldoorlog had z.i. de juistheid van de marxistisch-leninistische crisistheorieën volkomen bevestigd. De revisionistische opvattingen en de moderne burgerlijke economie zijn bankroet. De huidige recessie, aldus Mendelson's gedachtengang, was nog geen wereldcrisis doch alle voortekenen duiden er op, dat de kapitalistische wereld aan het begin van zulk een crisis staat.

Concluderend stelde de inleider, dat de oorlog de werking van de marxistische crisis-theorieën hetzij in afzonderlijke landen (deelcrises) of op wereldschaal niet onderbreekt maar wel in sterke mate **afzwakt**.

De Sowjet-professor P.K. Figoernow, een economische expert van de Academie van Sociale Wetenschappen bij het centraal comité van de CPSU, stelde na Mendelson's beschouwing vast, dat de economische crises van het kapitalisme wel met een vaste regelmaat plaats vinden doch dat er geen dwingend verband bestaat tussen de economische crises van het kapitalisme en wereldoorlogen.

Een opvatting die impliciet stelt dat oorlogen onverbrekelijk met de kapitalistische economie verbonden zijn, moest Chroestsjow

- thans -

thans wel ongelegen komen. Hij had immers zelf op het XXste CPSU-congres verklaard, dat wereldoorlogen - dankzij het inmiddels tot wereldsysteem uitgegroeide "socialisme" - niet langer principieel onvermijdelijk zijn.

In zijn discussie met Mendelson beriep de partijman Figoernow zich herhaaldelijk op uitspraken van Chroestsjow. De algemene indruk is, dat prof. Mendelson uiteindelijk voor zijn tegenspeler retireerde, zodat de opvattingen van de partij alsnog zegevierden.

De partij-geschiedschrijving.

Van 7 tot 14 oktober werd, eveneens in Oost-Berlijn, een internationale conferentie van partij-historici gehouden, waarbij de SED als gastvrouw optrad. Zij ging uit van de in de meeste volksdemocratieën bestaande instituten voor marxisme-leninisme en de instituten en commissies voor partijgeschiedenis bij de centrale comité's van de communistische en arbeiderspartijen.

Uit het welkomstwoord van prof. dr. Kurt Hager, plv. dagelijks bestuurder van de SED en lid van het partijsecretariaat, bleek, dat delegaties van twintig communistische en arbeiderspartijen de conferentie bijwoonden. Namens de CPN nam Jaap Wolff, de particulier secretaris van Paul de Groot, tevens hoofdredacteur van "Politiek en Cultuur"eraan deel.

Wellicht heeft de onstuimige ontwikkeling in de jaren na de dood van Stalin er mede toe bijgedragen, dat de partij-historici hier hun taken nader onder het oog zagen.

Een veertigtal sprekers heeft tijdens de discussies de referaten van Arnold (DDR) en Sjatagin en Obitsjkin (USSR) gecompleteerd en met eigen ervaringen verrijkt. De Oost-Duitser Ludwig Arnold, hoofd van de Marx-Engelssectie van het Instituut voor marxisme-leninisme bij het centraal comité van de SED, waarschuwde tegen het hedendaagse revisi-onisme als "hoofdgevaar" en accentueerde met klem van redenen de betekenis van het proletarisch internationalisme.

Mevrouw Senekina, hoofd van afdeling publicatie van de werken van Marx en Engels van het Instituut voor marxisme-leninisme bij het centraal comité van de CPSU, noemde de arbeid verricht voor het uitgeven van de verzamelde werken van Marx en Engels de voorwaarde voor het verkrijgen van "essentiele data" nodig ter publicatie van een "wetenschappelijke" biografie over Marx, "die het handboek kan worden

- van -

van elke marxist-leninist, van iedere werker". Het centraal comité van de CPSU had, zo deelde Senekina mede, onlangs besloten in de eerstkomende twee jaar zulk een wetenschappelijke levensbeschrijving van Marx uit te geven.

De conferentie had, volgens Einicke, directeur van het SED-Instituut voor marxisme-leninisme bewezen, dat het wetenschappelijke werk van de marxistische historici even belangrijk is als hun directe politieke arbeid. Duidelijk was tot uiting gekomen, dat de communistische partijen in de kapitalistische landen nauw samenwerken met die van de socialistische landen bij het onderzoek naar de geschiedenis van de communistische wereldbeweging.

Een unaniem aanvaarde resolutie-"grondslag voor het werk van alle instituten en commissies voor de partijgeschiedenis" - prijst de reeds bereikte vorderingen en geeft vervolgens de taken aan voor de komende drie à vier jaren t.w.: de spoedige publicatie van tekstboeken die een beknopte weergave van de geschiedenis der partij bevatten; de uitgave van nieuwe werken die de massa's zullen opvoeden in de geest van het proletarisch internationalisme en ter ontmaskering van de burgerlijke geschiedvervalsingen; de publicatie van een deel van de verzamelde documenten van de Communistische Internationale ter gelegenheid van de 40ste verjaardag van haar oprichting; de voorbereiding van boeken over het werk van de Eerste Internationale en de publicatie van monografieën over het werk van vooraanstaande leiders der internationale arbeidersbeweging.

Men besloot in augustus 1959 in Boekarest weer bijeen te komen met de volgende agenda: 1. de strijd van de communistische en arbeiderspartijen voor de eenheid van de arbeidersklasse; 2. de taken van de geschiedschrijving in de strijd tegen het revisionisme.

"Geschiedenis van de CPSU".

Half oktober verschenen de eerste drie hoofdstukken van een nieuw leerboek "Geschiedenis van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie". De collectieve redactie staat onder leiding van B.N. Ponomarjow, hoofd van de sectie buitenlandse politiek en internationale verbindingen van het centraal comité van de CPSU. Blijkbaar zal dus binnenkort een Sowjet-partijgeschiedenis voor internationaal communistisch gebruik in de plaats komen van de beruchte, door Stalin gereviseerde "Korte Geschiedenis van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie (b)". Begin 1956 had o.a. Chroestsjow daarop hevige

- kritiek -

kritiek geuit, dus in de periode dat de nieuwe Sowjet-leiding voor het eerst openlijk stelling nam tegen de stalinistische persoonsverheerlijking.

Het nieuwe werk, voorzover het de nu reeds gepubliceerde hoofdstukken betreft, behandelt het begin van de arbeidersbeweging en de verbreiding van het marxisme in Rusland (1883-1894); vervolgens de strijd om de schepping van de marxistische partij in Rusland t.w. de stichting van de RSDAP (de Russische Sociaal Democratische Arbeiderspartij). Daarna wordt het ontstaan beschreven van het bolsjewisme (1894-1904), alsmede de rol van de partij der Bolsjewiki in de revolutie van 1905 met de uitloop tot het jaar 1907.

De tweedracht in de CP van Denemarken.

De moeilijkheden in de leiding van de Communistische Partij van Denemarken - zie het vorige maandoverzicht - zijn in de loop van oktober uitgegroeid tot een zaak, waaraan uiteindelijk Moskou in het openbaar aandacht is gaan besteden. De tweedracht in de Deense partijleiding hangt, zoals bekend, nauw samen met het vraagstuk van het revisionisme.

Het verzet van partijvoorzitter Aksel Larsen tegen de huidige Moskouse koers is kennelijk een uitvloeisel van de crisis, die het internationale communisme na het XXste CPSU-congres diep beroerde. Van meet af aan schijnt Larsen zich te hebben gekeerd tegen een verordening zonder meer van het partijprogramma van de Bond van Joegoslavische Communisten.

Zijns inziens bevat dit programma verscheidene bruikbare en juiste denkbeelden. Larsen, die in het centraal comité door men niet onbelangrijke minderheid werd gesteund, was er zich terdege van bewust, dat zijn gedragslijn indruiste tegen een van de instrinsieke onderdelen van de Verklaring der twaalf communistische partijen van november 1957.

De Deense partij had in februari 1958, ondanks de bezwaren die Larsen en zijn medestanders in het centraal comité te berde brachten, haar instemming met deze Moskouse Verklaring betuigd. Ruim een jaar tevoren, in januari 1957, had zij in haar buitengewoon XIXde partijcongres, overeenkomstig het Moskouse standpunt, o.m. stelling genomen tegen de Hongaarse "contra-revolutie" van november 1956. De meerderheid keerde zich toen tegen alles wat tot verzwakking van

- de -

de partij en van haar bijdrage aan de internationale solidariteit kan leiden.

Ondanks deze positieve stellingname hielden de crisisverschijnselen te Kopenhagen aan. Half augustus is deze tweedracht door de niet-communistische pers in Denemarken in de openbaarheid gebracht. Op 17 augustus reageerde het partijdagblad "Land og Folk" met een aankondiging, dat het centraal comité op 23 en 24 augustus in een speciale zitting de rol en het beleid van de partij zou bespreken. Doelend op een memorandum van Larsen, dat in de pers juist tevoren was besproken, werd o.m. gewaagd van "het verraderlijke overhandigen van materiaal van intern partijbelang aan de oppositiepers".

Zoals bekend bracht de bedoelde c.c.-zitting geen duidelijke oplossing. Op 26 augustus deelde "Land og Folk" mede, dat over twee maanden - dus eind oktober 1958 - een gewoon partijcongres zou plaats vinden. Na een in september gehouden zitting van het dagelijks bestuur der Deense partij werd nogmaals vastgesteld, dat het zogenaamde "positieve revisionisme" van de Joegoslavische leiders in de praktijk neerkomt op een weigering zich solidair met het socialistische kamp te verklaren.

Recente ontwikkeling der politieke gebeurtenissen.

De groep Larsen verwierf inmiddels de openlijke morele steun van een der bekendste Deense intellectuelen, de arts Mogens Fog. Hij vervulde tijdens de tweede wereldoorlog een vooraanstaande rol in het Deense ondergrondse verzet tegen de Duitsers. Van de jaren veertig af tot voor kort zou Mogens Fog nauwe banden hebben gehad met de Communistische Partij van Denemarken. In een op 4 oktober gehouden rede wees hij op de tweedracht en de crisisverschijnselen in de westelijke communistische partijen. Thans, zo betoogde hij, bestaat er behoefte aan een socialistische beweging met een nieuwe aanpak en oriëntatie, die binding met de "socialistische landen" heeft maar weigert ideologische richtlijnen te volgen, die voortspruiten uit het binnenlandse beleid van de Sowjet-Unie en van China. Mogens Fog heeft in deze toespraak ook de executie van Imre Nagy afgekeurd.

Joegoslavisch commentaar.

Een speciale verslaggever van het Joegoslavische blad "Nova Makedonija" telegrafeerde op 5 oktober uit Kopenhagen, dat Larsen

- achter -

achter het program van de Bond van Joegoslavische Communisten stond doch met zijn aanhang in de partij een minderheidspositie in.

De Joegoslavische journalist memoreerde dat Larsen de in juni 1958 door de KPD in Oost-Duitsland belegde conferentie tegen de Westduitse herbewapening had bijgewoond. Alles verliep daar vlot tot op het moment waarop een Oostduitse ontwerp-resolutie ter tafel kwam. Deze hield een veroordeling in van het program van de Bond van Joegoslavische Communisten, waartegen Larsen had geprotesteerd. De Deense delegatie zou de conferentie verlaten indien deze resolutie niet werd teruggenomen. De Franse en Britse afgevaardigden en enkele andere westerse delegaties zouden eveneens bezwaren hebben geopperd, zodat deze ontwerp-resolutie tenslotte werd ingetrokken.

Voorts zou Willi Brauer, Deens partijfunctionaris en medestander van Larsen een scherpe discussie hebben gevoerd met Otto Kuusinen, lid van het Sowjet-Russische partijpresidium. Als aanleiding werd genoemd Brauers herhaaldelijk geuite kritiek op de CPSU, die de afgevaardigden van de communistische partijen van enige westelijke landen niet op de hoogte had gesteld van de inhoud van Chroestsjow's "geheime rede" op het XXste CPSU-congres (februari 1956).

Blijkens een voetnoot van de redactie van "Nova Makedonija" had Larsen openlijk verklaard, dat de CPSU onder meer verantwoording draagt voor de conflict-situatie, zoals deze in de Deense en andere communistische partijen is ontstaan.

Tussenkomst van "De Prawda".

De al dan niet van "hogerhand" geïnspireerde artikelen, die Paul de Groot aan het revisionisme in de Communistische Partij van Denemarken wijdde (Waarheid 26 en 27 september 1958) hebben achteraf een openlijk "ideologisch fiat" van Moskou verkregen. Onder de kop "Revisionisme - werktuig der reactie" publiceerde het dagblad van de CPSU een uitvoerige samenvatting van beide beschouwingen op 17 oktober. Deze versie werd enkele dagen later overgenomen door het Deense partijorgaan "Land og Folk". De strekking van De Groot's betoog werd in M.O. 9 pag. 4 en 5 weergegeven. Het is wellicht nuttig hiervolgend te vermelden, welke interessante passages de redactie van de "Prawda" heeft weggelaten.

Allereerst geldt zulks een uiteenzetting, waarin De Groot gewaagt van een "reactionair drijven" dat werd, en ten dele nog wordt

- begunstigd -

begunstigd door de economische hoogconjunctuur, die tijdelijk een zekere mate van politieke onverschilligheid in de hand werkt.

Kan het de Prawda-lezers in de USSR schaden - op gezag van een betrouwbaar partijgenoot in Nederland - te vernemen, dat er "economische hoogconjunctuur", hoe voorbijgaand ook, in het "kapitalistische" Westen heerst? En zou de door De Groot gesignaleerde "politieke onverschilligheid" voor hen een ongewenste of overbodige constatering wezen?

Voorts ontbreken de alinea's waarin de algemeen partijsecretaris stelde dat natuurlijk sommige communistische partijen, waaronder "onze" Nederlandse, hun verbindingen met de massa beter hadden kunnen verdedigen. "Doch de schuld van de achteruitgang in stemmen- en ledentallen uitsluitend of in hoofdzaak op de partij zelve, haar ideologie en haar beginseltrouw te schuiven, betekent eenvoudig zelfmoord".

Aan het hiervoren uit "De Waarheid" geciteerde betoog heeft de "Prawda" evenmin zijn drukinkt verspild, zodat het Sowjet-partijdagblad verder het stilzwijgen kon toedoen aan de hierop door De Groot gegeven uitweiding: "Dat betekent een handlangersdienst verrichten voor de Amerikaanse imperialisten en hun inheemse helpers die immers de geestelijke en organisatorische ineenstorting van de communistische partij als hun hoogste doel beschouwen. En die miljoenen dollars en een geheel legertje van spionnen en provocateurs in hun dienst hebben om die 'machteloze secten', die de communistische partijen in de kleine landen heten te zijn, toch maar kapot te krijgen".

In de "Prawda" ontbreekt voorts de passage betreffende het "landverraad" van Imre Nagy, met de opmerking, dat het onverantwoordelijk is dat Larsen tegen de berechting van deze man is.

Overgenomen is de opmerking, dat "kameraad" Larsen de onzinnige laster herhaalt, dat er in de Sowjet-Unie een "pragmatische (op een bepaald doel gerichte) herziening van het marxisme-leninisme heeft plaats gehad". Weggelaten werd, dat dit een grove poging is om de Amerikaanse vervalsing van de zelfkritiek van de CPSU op de fouten rond de persoonsverheerlijking van Stalin te steunen en om eigen "pragmatisch" loslaten van het marxisme-leninisme te verbergen.

Waar De Groot triomfantelijk constateerde dat de Sowjet-Unie eenzijdig de kernproeven heeft gestaakt, doch Amerika en Engeland nog steeds niet geneigd zijn dit onbaatzuchtige voorbeeld te volgen, heeft de bewerker in Moskou nogmaals het rode potlood gehanteerd. De CPN-partijsecretaris kon, toen hij dit schreef immers niet weten, dat de Sowjet-Unie "dit onbaatzuchtige voorbeeld" spoorlags zou laten vallen.

- Uit -

Uit het tweede artikel ("Waarheid" 27-9-'58) werden nog vier verkorte alinea's geschrapt, bijvoorbeeld over de door de revisionisten gegeven "belachelijke caricatuur", die de leden van de communistische partijen poogt voor te stellen als mishandelde kinderen.

Ook werd niet overgenomen de suggestie van De Groot, dat het niet anders kan of het revisionistische gewroet (in eigen land en in Denemarken) moet vanuit één punt in de wereld geleid worden, wijl het anders niet mogelijk zou zijn dat zijn optreden een zo groot "centralisme" (in de Verenigde Staten, Joegoslavië, Canada, Denemarken en Nederland) vertoont. Tenslotte ontbreekt in het officiële Russische partijorgaan de constatering dat "De Waarheid", in tegenstelling met het Deense zusterorgaan, aan de oppositie geen redactionele ruimte inruimde.

"De Prawda"-samenvatting van de beide strijdvaardige pennevruchten tegen de dreigingen van het revisionisme toont aan, dat Moskou de algemene strekking er van juist acht. Verwijderd zijn die elementen in het betoog, waaruit een rechtstreekse inmenging in de interne aangelegenheden van een zusterpartij zou kunnen worden afgeleid, alsmede passages, die in Rusland zelf "psychologisch" moeilijkheden zonden kunnen opleveren.

Aldus manipulerend wenst Moskou kennelijk de schijn op te houden, dat elke nationale communistische partij - op grond van de besluiten van het XXste CPSU-congres en de CPSU-verklaring van 30 oktober 1956 alsmede van de Verklaring van de twaalf communistische partijen van november 1957 - enige vrijheid van manoeuvreren heeft.

Sancties.

Het Deense partijdagblad maakte op 20 oktober bekend dat Aksel Larsen, voorzitter van de CP van Denemarken, niet langer als woordvoerder van de parlamentsfractie der communisten zou optreden. Op dezelfde datum woonde Larsen een voorstelling bij van Bert Brechts "Dreigroschenoper" (een bewerking van een oud-Engelse bedelaars - of drie stuiveropera). Zich op een gegeven moment achter de coulissen bevegend, veroorloofde Larsen een bevriende acteur om hem in het kader van het opgevoerde, nogal cynische stuk een strop om de hals te leggen. Van dit voorval verscheen een foto in de pers. Het partijbestuur van de Deense CP reageerde prompt en heftig. Het besloot

- daags -

daags na het incident Larsen wegens "onwaardig gedrag" in al zijn functies te schorsen en verwierp diens bewering dat slechts van een grap sprake was geweest.

Het besluit van het centraal comité, met algemene stemmen aangenomen - Larsen stemde niet mee - gold tot zaterdag 25 oktober. Nadien zou het centraal comité voor de laatste keer bijeenkomen ter voorbereiding van het buitengewoon congres, waarvan de aanvang op 31 oktober werd gesteld.

Aan de vooravond arriveerde een CPSU-delegatie van drie man te Kopenhagen, met het lid van het partijsecretariaat P.N. Pospjelow aan het hoofd.

Over de gang van zaken op het congres is inmiddels bekend geworden, dat Larsen en elf zijner medestanders - voor zover deze zitting in het partijbestuur hadden - geweerd zijn uit het thans gekozen nieuwe centraal comité. Een van hen is de vorengenoemde Willy Brauer. Op één uitzondering na - i.c. de districtsbestuurder Peter Petersen - werd de meerderheidsgroep in het partijbestuur herkozen. Deze "harde kern" heeft de congresberaadslagingen beheerst. Deze meerderheid kan echter niet bogen op een voor haar onverdeeld gunstige uitslag van de gehouden stemmingen. Enige van de meest vooraanstaande partijbestuurders, die zich tegen Larsen hadden gekeerd, moesten ervaren, dat zij slechts ternauwernood hun zetel in het partijbestuur konden behouden.

Dit symptoom houdt waarschijnlijk verband met de voortdurende crisissfeer in de CP van Denemarken sedert de gebeurtenissen in Hongarije. Het schijnt, dat na november 1956 circa 4.000 van de 7.000 partijleden hebben bedankt.

Opmerkelijk is nog dat op dit congres - zulks in tegenstelling met het algemeen gebruik van vele communistische partijen - besluiten en resoluties niet met algemene stemmen werden aanvaard.

Aksel Larsen blijft voorlopig partijlid zonder meer. Hij wordt als voorzitter opgevolgd door Knud Jespersen, die thans een aantal jongere krachten om zich verenigd ziet. Zij bezetten merendeels de opengevallen plaatsen van de Larsengroep. Hun scholing en discipline zullen zekere waarborgen moeten bieden, dat voortaan de algemene richtlijnen van Moskou zullen worden opgevolgd.

* * *

HOOFDSTUK II - ACTIVITEITEN VAN DE CPN EN HAAR HULPORGANISATIES.

De CPN: De oppositie.

Beroep op het partijcongres ?

Ook al koesteren de geroyeerde CPN-partijbestuurders - zoals in het vorige maandoverzicht vermeld - geen hoge verwachtingen van een beroep op het komende partijcongres, toch blijft het al of niet instellen van zo'n statutair gerechtvaardigd beroep een punt van overweging in hun kring uitmaken.

De oppositiegroep zal reeds om taktische redenen bereidheid hebben te tonen de kwestie aan het congres voor te leggen, wijl het nalaten - zo meent men - op de buitenlandse communistische partijen een slechte indruk zou maken.

In "De Brug" (no. 6) stelt een onbekende schrijver van een artikel, getiteld "De kans op een eenheid", o.m. dat "de opposanten geen enkele mogelijkheid onbenut willen laten om tot een oplossing van de partijstrijd te komen". Deze zinsnede is evenwel in tegenspraak met de in de oppositiegroep meer en meer veld winnende idee om een eigen partij te gaan oprichten. De leiding van de groep, daarin gevolgd door de meerderheid van de aanhang, houdt evenwel staande, dat zulks in elk geval niet eerder zal plaatsvinden dan na het komende partijcongres.

De hiervoren vermelde beschouwing in het oppositie-orgaan "De Brug" houdt verder in, dat aan bepaalde voorwaarden zou moeten zijn voldaan alvorens tot een beroep op het congres kan worden overgegaan. Aan allen, ook aan de geroyeerden, zou gelijke gelegenheid moeten worden geboden om bij de congresvoorbereidingen, in de pers en op vergaderingen aan de discussies deel te nemen. Aan de stroom van onbevozen beschuldigingen van partijzijde zou een einde moeten komen.

Met dit artikel en andere in dezelfde richting gaande uitspraken heeft men kennelijk de bedoeling vooraf de opinie te bewerken in en om de CPN, opdat, voor het geval straks het beroep wordt ingediend, het gewone partijlid de daarin gestelde voorwaarden als juist zal erkennen. Tevens kan het artikel gelanceerd zijn om reacties van de zijde der partij uit te lokken.

Het oprichten van een tweede partij, een handelwijze strijdig met elementaire opvattingen van het marxisme-leninisme, kan de CPN-oppositie alleen maar onaanvaardbaar maken voor het internationale

- communisme -

communisme. Te dien aanzien kan echter de vraag rijzen, in hoeverre dit de initiatiefnemers alsnog zal afschrikken. Diverse tekenen duiden er reeds op, dat voor een deel van de oppositie, waaronder enkele topfiguren, sommige communistische "waarheden" geen "waarheid" meer zijn. Wellicht spreekt hen de stelregel, dat slechts één partij de voorhoede van de arbeidersklasse kan zijn, niet langer aan.

Dit onprincipiele standpunt weerhoudt mogelijk enkele oude principiele communisten - momenteel buiten de partij wegens hun onmin met Paul de Groot - ervan meer geestdrift voor de "Bruggroep" te betonen.

"Linkse afwijking".

In de Verklaring van de twaalf communistische partijen (Moskou, november 1957) wordt niet alleen strijd geproclameerd tegen de revisionistische, "rechtse" afwijkingen, maar ook, ofschoon in minder krachtige termen, tegen het als "linkse stroming" aangemerkte sectarisme en dogmatisme. De in het Russische gareel lopende partijen zien in deze uitspraak alweer "een opdracht". Het partijbestuur van de CPN heeft dientengevolge bepaald, dat op het a.s. partijcongres ook stelling dient te worden genomen tegen het sectarisme en dogmatisme.

Verwacht kon worden dat Paul de Groot, na met de rechtse stroming in de CPN te hebben afgerekend, ook zou uitzien naar een gelegenheid om tegen "het sectarisme" binnen de partij op te treden. Blijkbaar heeft hij die gelegenheid gevonden. Direct na het bekend worden van het conflict in het partijbestuur is in CPN-ledenvergaderingen veelvuldig de vraag gesteld waarom de partijleiding zo'n lankmoedige houding tegenover de opposanten had aangenomen. Dergelijke geluiden waren Paul de Groot aanvankelijk waarschijnlijk niet onwelkom, omdat hij hiermee verwijten van een zijnerzijds te star en autoritair optreden kon terugwijzen.

Verschillende bestuursleden van het district Amsterdam bleven echter de opvatting toegedaan, dat het partijbestuur zich te tolerant jegens de rechtse oppositie had gedragen. Zij maakten dit in kritische vorm aan het partijbestuur kenbaar en boden Paul de Groot hiermede een aanknopingspunt om nu ook tegen "het sectarisme" front te maken. De kritiek van de districtsbestuurders werd onlangs, als zijnde een uiting van "linkse opvattingen", met grote felheid door de partijleiding afgewezen.

- Paul -

Paul de Groot in de "Prawda".

De publicatie in samengevatte vorm, die de "Prawda" van 17 oktober van De Groot's "Waarheid"-artikelen tegen het Deense revisionisme heeft gebracht - zie hoofdstuk I - versterkt de indruk dat Moskou mede achter de algemeen secretaris van de CPN staat in zijn optreden tegen de oppositiegroep Wagenaar.

In het zicht van het 19e partijcongres van de CPN had De Groot zich met dit "Prawda"-artikel geen betere versterking van de eigen positie kunnen wensen. De veronderstelling lijkt niet te gewaagd dat zijn verblijf in de Sowjet-Unie, van eind juli tot begin september, op bescheiden wijze tot dit tactische gewin heeft bijgedragen.

Geschenk van de CPSU.

Meer algemeen gesproken laat Paul de Groot geen gelegenheid voorbijgaan om de toewijding van de CPN aan de CPSU te tonen en wat voor hem politiek nog belangrijker is, de "wederliefde" uit Moskou in het volle licht te plaatsen. Daarom werd op 25 oktober in "Felix Meritis" een feestelijke bijeenkomst georganiseerd, waarin de algemeen secretaris van de CPN zich ten aanschouwe van 400 speciaal daartoe uitgenodigde kaderleden door de 1e secretaris van de Sowjet-Ambassade Gorochow als geschenk van de CPSU een film over het leven van Karl Marx liet overhandigen.

In een kort dankwoord gewaagde De Groot met ontroerde stem van de onwrikbare eenheid en solidariteit van de CPN met de CPSU, "de onoverwinnelijke voorhoede van de internationale arbeidersbeweging". Hij verzocht Gorochow de dank van de CPN te willen overbrengen aan het centraal comité van de CPSU, in het bijzonder aan de eerste secretaris Chroestsjow.

Vorbereiding 19e partijcongres.

Het partijbestuur hield zich in zijn zitting van 25, 26 en 27 oktober bezig met het treffen van voorbereidingen voor het 19de partijcongres. Paul de Groot lichtte een door het dagelijks bestuur samengesteld "Verslag aan de leden over de werkzaamheden van het partijbestuur" toe. Marcus Bakker deed hetzelfde t.a.v. een "Rapport over de politiek van de partij in de bezettingsjaren". Beide aangekondigde werkstukken zijn dus gereed gekomen. Zij zullen binnenkort aan de leden ter discussie worden voorgelegd.

- "De -

"De Waarheid" van 30 oktober geeft een uittreksel uit de toelichting van De Groot. Het blad besteedt daarbij veel aandacht aan diens betoog over de economische toestand. In afwijking van zijn voorheen halsstarrig verdedigde opvatting dat een wereldcrisis onafwendbaar voor de deur staat - het verschil van mening daarover tussen hem en de partij-econoom Joop van Santen leidde in 1955 zelfs tot het uittreden van laatstgenoemde uit de CPN -, betoogde De Groot thans dat de crisisverschijnselen in Amerika en de andere kapitalistische landen tot een economische wereldcrisis kunnen leiden, die van andere aard zal zijn dan in de dertiger jaren en niet overal gelijktijdig zal uitbreken.

De kapitalisten zullen z.i. een crisis bestrijden ten koste van de arbeiders, boeren en middenstanders. De Groot gaf aan op welke wijze de werkers de strijd tegen de crisisgevolgen zullen moeten voeren, t.w. de klassenstrijd tussen de arbeiders en het monopolie-kapitaal. De crisis zal niet aanvaard worden als een natuurverschijnsel. De mogelijkheden voor de arbeiders om te voorkomen dat de gevolgen ervan op hun schouders worden afgewenteld, zijn, aldus De Groot, veel groter dan voor de oorlog, omdat de bourgeoisie thans zoveel zwakker is. Deze rede van de algemeen secretaris der CPN staat blijkbaar in nauw verband met de verhoogde belangstelling van het internationale communisme voor dit onderwerp, gezien bijvoorbeeld de internationale conferentie van marxistische economen te Oost-Berlijn van 1 tot 4 oktober gehouden, waarop in hoofdstuk I nader is ingegaan.

Richtlijnen van het partijbestuur.

Ten behoeve van de districts-afdelingsbesturen stelde het partijbestuur een tijdschema vast voor het verloop van de congres-voorbereidingen.

Van 1 tot 10 november dienen de districtsbesturen te vergaderen voor het bijeenroepen van de ledenvergaderingen en zullen de congresdocumenten worden gepubliceerd.

Tussen 10 november en 9 december moeten de afdelingsledenvergaderingen worden gehouden. De districtsconferenties zullen moeten plaats vinden tussen 9 en 22 december.

De mogelijkheid tot schriftelijke discussie zal worden geopend door de uitgifte van een discussiekrant. Bij het dagelijks bestuur van de CPN berust de beslissing over wat wel en wat niet in deze krant

- zal -

zal worden opgenomen.

Elk lid heeft het recht kandidaten te stellen voor het partijbestuur, hetgeen bekrachtiging door de ledenvergadering behoeft. Er moet gelegenheid worden gegeven kritiek op het partijbestuur of op leden daarvan te formuleren.

Ieder lid heeft het recht in de ledenvergaderingen voorstellen en/of amendementen op het ontwerp-statuten in te dienen. Zij worden aan de uitspraak van de ledenvergaderingen onderworpen. De voorstellen-amendementen worden met de uitspraak van de ledenvergadering via het districtsbestuur aan het partij-secretariaat verzonden.

Partij en vakbeweging.

Volgens De Groot moet het "vakbewegingswerk" op het komende partijcongres in het middelpunt van de aandacht staan. De sectarische en bekrompen bezwaren tegen het deelnemen aan het werk van de Uniebonden wees hij af, evenals overigens - althans volgens "De Waarheid" - de gedachte aan liquidatie van de EVC.

Het "vakbewegingswerk" - waarmede in feite bedoeld wordt de infiltratie in het NVV - wordt al weer geruime tijd diepgaand in de kring van het partijbestuur besproken. Het gevolg daarvan is geweest een hernieuwde aandrang van de zijde van het partijbestuur op de daarvoor in aanmerking komende partijleden om zich te melden voor het lidmaatschap van één der bij het NVV aangesloten vakorganisaties. Het partijbestuur is er in feite nog steeds op uit de EVC - ook de EVC-1958 - in het NVV te doen opgaan.

De noodzakelijkheid hiervan wordt de laatste tijd in versterkte mate beklemtoond door leden of vertegenwoordigers van het partijbestuur, die in districts- en afdelingsvergaderingen instructies geven over de toe te passen tactiek ter versterking van de invloed van de partij in de vakbeweging buiten de EVC.

Van deze partijbestuurders wordt veel takt vereist om daarbij niet in conflict te komen met het ter vergadering aanwezige EVC-kader. Dit kan zich nl. beroepen op de uitspraak van Paul de Groot, gedaan op het partijcongres van 1956, die elk spreken over liquidatie van de EVC schadelijk voor de partij verklaarde. Ten overstaan van de partijleden kan moeilijk worden erkend dat dit slechts een door de nood afdwongen gelegenheidsfrase was.

- De -

De partijbestuurder Piet Bakker werd in de loop van de zomer benoemd tot lid van het dagelijks bestuur met de speciale taak leiding te geven aan het partijwerk in de vakbeweging. Zijn weinig taktvol optreden moet in een onlangs te Enschede gehouden partij-kaderschollingsbijeenkomst ontsteltenis hebben teweeg gebracht onder het daar aanwezige EVC-kader.

Hij stelde namelijk, dat de oprichting van de EVC na de oorlog de grootste fout is geweest die de toenmalige partijleiding heeft gemaakt. Of de tegenwoordige partijvijanden Koejemans, Gortzak en Wagenaar, die destijds aan de partijleiding deelnamen, dit bewust hebben gedaan, zei Bakker niet te kunnen beoordelen. Vast stond in elk geval, dat de EVC altijd een struikelblok aan het been van de CPN is geweest. De EVC kon niet zonder meer aan de kant worden gezet, maar toch moest geleidelijk naar de uiteindelijke opheffing worden gekoerst.

Wel worden, aldus P. Bakker, de enkele bekende communisten, die zich nu bij het NVV aanmelden niet als lid geaccepteerd of later geroyeerd, maar als de CPN-ers zich in grote getale tot de NVV-bonden wenden, zou men kans van slagen hebben om uiteindelijk het NVV te overen.

Bakker zou hierbij zelfs zover zijn gegaan dat hij de CPN-ers aanried ten behoeve van hun infiltratie in de bonafide vakbeweging desnoods tijdelijk hun partijlidmaatschap op te zeggen.

Waarschijnlijk heeft deze spreker zich tot een zo radicale uitspraak laten verlokken door de van de zijde der aanwezige EVC-ers gevoerde obstructie tegen zijn propaganda voor het toetreden tot het NVV, dit ter verdediging van hun eigen vakcentrale. Vast staat evenwel dat Bakker hier de wezenlijke bedoelingen van De Groot heeft blootgelegd.

Buitenlandse reizen.

In de afgelopen maand heeft Gerben Wagenaar van 21 - 23 oktober een bezoek gebracht aan Kopenhagen. Waarschijnlijk heeft hij aldaar een gedachtenwisseling gehad met Larsen, de leider van de Deense oppositie.

Theun de Vries kwam op 11 oktober na een afwezigheid van zes weken van zijn reis naar China terug in Nederland. Tijdens zijn verblijf in Oost-Azië verschenen enkele artikelen over China van zijn hand in het dagblad "De Waarheid".

- De -

"De maand van de Pers".

Tegenover het **gestage** verlies aan abonnees op het dagblad "De Waarheid" stelt de CPN-leiding voortdurend pogingen in het werk om de partijleden nieuwe abonnees te laten werven. In partijkringen wordt deze zgn. permanente werving aangeduid als een van de belangrijkste taken. (zie ook het vorige M.O.)

In de lopende campagne - die op 1 augustus 1959 wordt afgesloten - moeten de leden 3500 nieuwe abonnees inschrijven. Hoogtepunten in deze campagne moeten zijn: oktober als de traditionele "maand van de pers", de revolutieherdenking van 1917, het 19e partijcongres, de herdenking van de februaristaking 1941 en de 1 mei-viering. Sinds de opheffing van de landelijke werfleiding (1955/56) valt de werfactie onder directe verantwoordelijkheid van de plaatsvervangend algemeen secretaris, Harry Verhey, die dit jaar geassisteerd wordt door H. Kleuver. Als "werfkundige medewerker" vermeldt laatstgenoemde de resultaten in "De Waarheid".

De werfactie van W. Jansz, die als "Hein de brandwacht" bijzonder actief was, is verloren gegaan omdat hij zich in het begin van dit jaar bij de oppositiegroep heeft aangesloten.

De taak die gesteld was voor de maand oktober, t.w. 1500 nieuwe abonnees, werd volgens "De Waarheid" op 24 oktober vervuld. Ruim 1/3 hiervan werd echter al in de maand september ingeschreven. In het algemeen is de indruk verkregen dat ondanks alle nieuwe abonnees het netto abonnee-aantal - over het gehele land genomen - nog steeds terugloopt.

De totale oplage ligt momenteel tussen de 30.000 en de 35.000 exemplaren; het aantal vaste abonnees schommelt om de 30.000.

Met het oog op de uitwisseling van de gegevens over de prestaties van de verschillende districten heeft het partijbestuur een (gestencild) contactorgaan uitgegeven onder de naam "Versterkt partij en pers". Hierin worden ook de resultaten van de geldinzamelingsactie vermeld. Tot dusverre zijn drie nummers verschenen.

Twee geldacties.

Voor het financieren van het 19e congres van de CPN moeten de districten gezamenlijk een bedrag van f 10.000.- bijeenbrengen.

Met het inzamelen van de f 175.000.-, die de CPN-leiding voor het instandhouden van de partij en van het dagblad "De Waarheid"

- meent -

meent nodig te hebben, is nog niet veel voortgang gemaakt. Over de maand september werd een bedrag van f 6500.- verantwoord. Hierbij zit bovendien nog geld van de vorige geldactie, waaraan de nieuwe campagne geruisloos werd vastgehaakt. Het toen begooede bedrag ad. f 250.000.- werd niet gehaald en een eindverantwoording is niet bekend gemaakt.

De nieuwe actie zal wel bijzonder grote successen moeten boeken, wil men de financiële nood van de CPN enigszins kunnen lenigen. De nood is nl. zo hoog gestegen dat wederom een aantal vrijgestelde districtsfunctionarissen ontslag moest worden aangezegd.

* * *

MANTELORGANISATIES.

Vereniging van oud-verzetsstrijders.

FIR-congres.

Het Bureau van de communistische internationale federatie van voormalige verzetsstrijders, de Fédération Internationale des Résistants, is 10 oktober te Wenen bijeen geweest. Van de Franse verzetsorganisaties, zo werd medegedeeld, was een verzoek ontvangen het IIIde FIR-congres uit te stellen vanwege de in november 1958 in Frankrijk te houden verkiezingen. Besloten werd het congres, dat alsnog van 28 tot 30 november zal plaats vinden, voor te stellen een tweede congreszitting te houden, van 20 tot 22 maart 1959 eveneens in de hoofdstad van Oostenrijk.

In ons land is weinig te bespeuren van voorbereiding voor het komende congres. Alle aandacht van "Verenigd Verzet" was gedurende de afgelopen maanden kennelijk gericht op de samenstelling van de afvaardiging naar Buchenwald in september jongstleden.

Wel verscheen in "De stem van het verzet" - oktober 1958 - een oproep van een tiental oud-verzetslieden, o.w. vier leden van de landelijke raad. Het bureau van de FIR, aldus is daarin vermeld, had bij de voorbereiding van het congres ontwerpstellingen gepubliceerd, die een bespreking in wijdere kring mogelijk maken. De ondertekenaars adviseren te overwegen op welke wijze in Nederland stelling genomen moet worden tegen het nog steeds toenemende gevaar van het nazisme in West-Duitsland. Tevens achten zij het wenselijk een representatieve Nederlandse delegatie naar het FIR-congres af te vaardigen.

Nederlandse Vredesraad.

Nu het winterseizoen voor de deur staat zal het algemeen bestuur van de Nederlandse Vredesraad zich hebben te beraden over zijn acties in de komende maanden. Tot dusver is er nauwelijks sprake geweest van het nemen van eigen initiatieven. Mogelijk is een tekort aan adhaerenten een remmende factor. De financiële positie van de NVR blijkt weinig rooskleurig te zijn. De momenteel nogal zwakke binding met de plaatselijke vredescomité's is eveneens een ongunstige omstandigheid.

Gedurende de laatste maanden heeft de NVR zich beperkt tot het voeren van propaganda voor de "Petitie tegen raketbases". De vredesbeweging in Nederland zal hierop ook in de komende winter haar

- activiteit -

activiteit richten. Waarschijnlijk zal de raad wel pogen meer dan tot nog toe gebruik te maken van de bestaande plaatselijke vredescomité's, waarmede een versteviging van de organisatie wordt beoogd. Inmiddels is op 2 november een gecombineerde vergadering gehouden van het algemeen bestuur met vertegenwoordigers van de plaatselijke comité's.

De petitie tegen raketbases.

Zoals eerder gemeld - M.O. 7/8 1958 - had het comité "Petitie tegen raketbases" zich op 8-7-'58 tot de Nederlandse regering gewend met het verzoek de vestiging van zulke bases in Nederland af te wijzen. Dit schrijven ging vergezeld van 35.000 handtekeningen. Sindsdien heeft het comité slechts geringe activiteit ontwikkeld.

Teneinde de petitie-actie weer wat op gang te helpen heeft men in NVR-kringen naar een nieuwe werkwijze gezocht.

In het orgaan "Vrede" van 25 september verscheen een verklaring van het algemeen bestuur van de Nederlandse Vredesraad. In juli, zo is daarin gememoreerd, werd een beroep op de regering gedaan om in de Troonrede te komen tot een duidelijke uitspraak inzake de kwestie van de raketbases. In de Troonrede is echter noch aan de proefnemingen met kernwapens, noch aan de vestiging van de raketbases één woord gewijd.

Het algemeen bestuur riep daarom alle medewerkers van de NVR op, de acties die gevoerd worden tot stopzetting van atoomproeven alsmede die tegen het vestigen van raketbases in Nederland, met kracht te blijven steunen en hiertoe samen te werken met alle lagen van het Nederlandse volk.

Het comité zal bovendien een advertentiecampagne beginnen zowel in weekbladen als in plaatselijke kranten. Het ligt in de bedoeling, dat nieuwe plaatselijke comité's gevormd worden uit degenen, die op de advertentie(s) reageren.

Tevens heeft de secretaresse van het comité A.M. Weber- de Hondt, begin oktober een brief gezonden aan de vroegere ondertekenaars van de petitie. Verzocht wordt opnieuw adhaesie te betuigen met een schrijven, ondertekend door de initiatiefnemers, gericht aan de leden van de Staten Generaal. Men dringt er bij de Kamerleden op aan mede te werken aan een duidelijke uitspraak van de regering inzake de vestiging van raketbases in Nederland. In "De Waarheid" van 24 oktober werd dit schrijven met een eerste lijst van ondertekenaars gepubliceerd.

- ANJV-festival -

ANJV-festival uitgesteld.

Het ANJV-hoofdbestuur heeft onlangs besloten het voor Kerstmis 1958 uitgeschreven "nationaal festival voor vrede en vriendschap" uit te stellen tot Pasen 1959. Zoals bekend nam het ANJV-congres in april het besluit een dergelijk festival te organiseren. De manifestatie zou er op gericht zijn vrede en vriendschap tussen de jongeren van alle landen te bevorderen. Voorts zouden de deelnemers zich uitspreken tegen de proeven met atoombommen en tegen de aanleg van raketbases in Nederland. Het lag daarbij in de bedoeling zoveel mogelijk andersdenkenden aan te trekken, waarbij het ANJV speciaal het oog had op "jeugdige sociaal-democraten". Het congres benoemde een commissie, die met de voorbereidende werkzaamheden is belast.

Het besluit van het partijbestuur van de CPN om met de Kerstdagen zijn 19de partijcongres te houden zal aan het besluit tot het uitstel van het festival wel niet vreemd zijn. Bovendien komt het de organisatoren goed van pas, daar tot voor kort nog vrijwel geen voorbereidingen voor het festival waren getroffen.

Voor de komende manifestatie zijn nog geen algemene richtlijnen uitgegeven. Wel zal in iedere afdeling een commissie worden opgericht, die aan het festival een zo groot mogelijke bekendheid moet geven. In het bijzonder dienen daarbij jeugdige bedrijfsarbeiders te worden ingeschakeld. Om een gedeelte van de kosten te dekken is het ANJV van plan een grote nationale loterij met aantrekkelijke prijzen te houden. Het hoofdbestuur heeft van dit middel om aan geld te komen blijkbaar de smaak te pakken. In juli en augustus laatstleden werd een steunbonnen-actie gehouden, waaraan eveneens een verloting was verbonden.

* * *

VAKBEWEGING.

Conferentie Vakverenigingsinternationale "Metaal"/WVV.

Ingetoomde krachtmeting der beide EVC's.

Tussen de delegatie van de "oude" EVC en die der EVC-1958 kwam het in internationale kring opnieuw tot een krachtmeting. Zij vond plaats tijdens de "conferentie" - in wezen een congres - van de bij het WVV aangesloten Vakverenigingsinternationale voor Metaalarbeiders, van 21 tot 25 september te Praag. De afvaardiging van de EVC-1958 had een betere start dan de andere groep. Zij ging voorzien van de benodigde visa op reis, terwijl de "oude" EVC-ers alsnog moesten trachten toelating aan de Tsjechoslowaakse grens te verkrijgen. De Tsjechische legatie in Den Haag had de "oude" EVC-ers namelijk geen visa verstrekt. Deze weigering staat niet op zichzelf. In soortgelijke gevallen hebben legaties van de volksdemocratische landen reeds meerdere malen visa aan vertegenwoordigers der "oude" EVC geweigerd, waarschijnlijk op instigatie van het partijbestuur der CPN, in het bijzonder onder invloed van Paul de Groot persoonlijk.

De organisatoren van de Praagse conferentie hadden de beide Nederlandse delegaties bij elkaar willen zetten. Deze aanloop naar een verhoopde verzoening strandde echter op een consternatie verwekkend protest van de afvaardiging van de EVC-1958.

Men moest ditmaal in Praag een nieuw administratief comité kiezen. Sedert 1954 had J. Bussink van de "oude" Metaal in dit bestuurscollege zitting gehad en van die kant wilde men hem opnieuw kandidaat stellen. Er was thans evenwel een tegencandidaat van de EVC-1958.

Het secretariaat van de VVI-Metaal (en de leiding van het WVV, onder meer in de persoon van Saillant ter conferentie aanwezig) heeft het bij de stemming kennelijk nog niet op een openlijke botsing tussen de elkander bestrijdende groepen willen laten aankomen. Een uitspraak pro of contra van de gedelegeerden uit diverse landen werd zodoende uit de weg gegaan. Vrijwel zeker zou thans de balans in Praag ten gunste van de EVC-1958 zijn doorgeslagen, aangezien Paul de Groot niet zal hebben geschroomd de "oude" EVC tegenover buitenlandse partijbestuurders, met wie hij op zijn reizen in contact kwam, als "revisionistisch" af te schilderen.

De leiding van het WVV schijnt voorlopig nog rekening te willen houden met de mogelijkheid van toenadering of, zo dit niet ge-

- beurt -

beurt, met een geruisloos verdwijnen van de "oude" EVC. Daarom werd bij wijze van compromis aan de conferentie voorgesteld J. Bussink niet te herkiezen, doch de Nederlandse plaats in het administratief comité open te houden totdat nader zal zijn onderzocht wie de meeste aanspraken op de vacante zetel kan laten gelden. Men ging hiermede accoord.

Buitenlandse resoluties.

De conferentie van de VVI-Metaal werd bijgewoond door 166 gedelegeerden uit 38 landen. Zij stond voor een belangrijk deel in het teken van de eenheid van actie der arbeiders tegen de slechte loonen en arbeidsvoorwaarden.

Gebaseerd op de inleiding van de algemeen secretaris G. Adduci, en de voorzitter van de West-Bengaalse metaalvakbond M. Elias werd een aantal besluiten, resoluties, e.d. aangenomen.

Afgezien van de daarin opgenomen sociale eisen blijken deze beslissingen niet gespeend te zijn van politieke agitatie en propaganda, afgestemd op de buitenlandse politiek van de Sowjet-Unie.

De voornaamste sociale eisen betreffen verkorting van de arbeidsduur met behoud van loon, het verkrijgen en verdedigen van vakbondsrechten en democratische vrijheden, het aanpassen van garantie-lonen aan de werkelijke kosten van levensonderhoud, de strijd tegen werkloosheid, het verlengen van betaalde vacantie, maatregelen tegen de schadelijke gevolgen van automatisering, verbetering van vakopleiding, gelijke rechten aan geïmmigreerde buitenlandse arbeiders, het verbeteren van sociale verzekeringen en het uitbetalen van gelijk loon voor gelijke arbeid.

De politieke agitatie richt zich in de aanvaarde resoluties voornamelijk tegen de "buitenlandse agressie" in het Midden-Oosten, de beweerde Amerikaanse inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van de Volksrepubliek China, verder tegen het aanleggen van raketbases, het instellen van de Euromarkt en de Franse "onderdrukking" in Algerië.

De conferentie wakte de vakbonden op hulp te verlenen aan volken, die strijden voor hun onafhankelijkheid. In dit verband gaven, blijkens de communistische pers, de gedelegeerden van De Metaal/EVC-'58 en de Indonesische Metaalbewerkerbond SBIM een gemeenschappelijke verklaring uit. Hierin is o.m. tot uitdrukking gebracht, dat De Metaal/EVC-1958 volledig staat achter het Indonesische volk in de strijd voor

- de -

de bevrijding van West-Irian (Nieuw Guinea).

WVV-functionarissen in Nederland.

Inmiddels hebben in oktober twee functionarissen van het WVV - een Italiaan en een Fransman - gedurende een week een onderzoek in Nederland ingesteld, waarbij zij zowel bij de "oude" EVC als bij de EVC-1958 informaties inwonen. Uiteraard zullen zij hun bevindingen rapporteren aan het WVV-secretariaat te Praag. Voorlopige uitlatingen hunnerzijds zouden er, voor zover bekend, op kunnen duiden, dat zij het herstellen van de eenheid mogelijk achten.

De omstreden "oude" EVC.

De EVC-1958 had op 1 november een vergadering willen beleggen als demonstratie tegen het op die dag beginnende congres van de "oude" EVC maar is later van dit voornemen afgestapt. Als redenen zijn aangevoerd dat reeds op 22 oktober een openbare bijeenkomst was georganiseerd, voorts dat een speciale tegenactie overbodig was geworden, aangezien de "oude" EVC toch op haar laatste benen loopt.

Hoe dan ook heeft de oorspronkelijke Eenheids Vakcentrale ondanks velerlei bezwaren het voorgenomen congres niet willen uitstellen of afgelasten. In oktober werd de voorbereiding ervan voortgezet. Ondanks allerhande pogingen is het de EVC-1958, gedirigeerd door het partijbestuur van de CPN, tot nog toe niet gelukt haar tegenvoeter het bestaan geheel onmogelijk te maken. De aanhoudende crisis-situatie, waarin de "oude" EVC verkeert, komt overigens wel tot uiting in het feit, dat zij in de bedrijven geen activiteit ontplooit en overal verstek laat gaan.

De EVC-1958 rept op haar beurt met geen woord meer over de strijd tegen "de groep Reuter-Brandesen", in een voor algemeen gebruik uitgegeven "verklaring". Men heeft zich er toe bepaald hoofdzakelijk over het belang van de actie der bouwvakarbeiders tegen invoering van de nieuwe CAO te spreken. Daarentegen gaf de EVC-1958 voor interne circulatie tezelfdertijd een "verklaring" uit, die uitsluitend handelt over de stand van de strijd tegen de "oude" EVC. Daarin wordt met voldoening geconstateerd, dat de EVC-1958 bij het WVV vorderingen heeft gemaakt. Kennelijk gaat men er van uit dat het Wereldvakverbond op korte termijn met de "oude" EVC zal breken. In afwachting daarvan zijn de bondscongressen van de ENOP en "De Metaal"/'58 enige maanden uitgesteld.

- Pamfletten -

Pamfletten van EVC-1958.

Enkele EVC-bonden gaven naar buiten door verspreiding van pamfletten enig teken van leven. Zo riep "De Metaal"/EVC-1958 met het oog op de hernieuwing per 1 januari 1959 van de CAO in de metaalindustrie, op tot strijd tegen de werkclassificatie en tot actie voor de onmiddellijke invoering van de 45-urige werkweek. Daarmede moest blijkbaar het NVV worden overtroefd, dat deze eis stelt met een overgangstijd van drie jaar.

Onder de bouwvakarbeiders in Amsterdam en Den Haag verspreide de ABWB de laatste tijd geregeld "actie-bulletins", die de oproep bevatten zich solidair te verklaren met 76 heiers, die sinds 29 september het werk hebben neergelegd als protest tegen een volgens de nieuwe CAO gewijzigde loonregeling. In "De Waarheid" wordt deze actie met desbetreffende publicaties gesteund.

Onlangs hebben twee patroons van de stakende heiers in kort geding een uitspraak over de rechtmatigheid van de staking verzocht. Terzake beval de president van de Amsterdamse rechtbank dd. 1 november in zijn uitspraak twintig stakende heiers het werk binnen twee etmalen te hervatten voor ieder op straffe van een dwangsom van f 25.- per dag. De gedaagden gingen evenwel op 3 november niet aan het werk waarmede zij de lastgeving naast zich hebben neergelegd.

Na de beslissing in kort geding zijn de communisten terstond tot actie overgegaan. Zij trachten in Amsterdam waar mogelijk op bouwwerken en in verschillende stadswijken comité's uit de grond te stampen. Deze zullen tot taak hebben bij allerlei publiekrechtelijke instanties, in het bijzonder bij de Minister van Justitie, met klem te protesteren tegen een "regelrechte aanval op het stakingsrecht". Voorts dienen deze comité's te verhoeden dat de deurwaarder tot boedelverkoop bij de betrokken heiers overgaat, indien deze niet bereid zijn hun dwangsom te voldoen.

De Amsterdamse staking acties van de andere categorieën bouwvakarbeiders, gesteund door het communistisch geleide bouwvakcomité, liepen in de maand oktober geheel af. Wellicht mede gedwongen door de geldnood, waarin het bouwvakcomité kwam te verkeren, gingen de stakers weer aan het werk op de voorwaarden van de nieuwe CAO-bepalingen. Slechts in Den Haag zetten nog 30 timmerlieden van de firma HABO hun staking voort.

De BNOP-'58 bracht opnieuw zijn eis van 10% salarisverhoging voor de middelbare en lagere ambtenaren naar voren. Voorts heeft deze bond de werkclassificatie en "merit-rating" voor ambtenaren als onaanvaardbaar bestempeld. Een pamflet van het "Actie Comité Ambtenaren" in Den Haag volgde de BNOP hierin op de voet.

Anti-atoomactie op verkapt EVC-initiatief.

De EVC-1958 ging in de jongste verslagperiode nog voort met de verspreiding van het pamflet "Strijdt tegen atoomdood". Kort na de in juni 1958 te Berlijn gehouden WVV-conferentie, waarop de tekst van dit pamflet was vastgelegd, werden exemplaren hiervan reeds aan de havens in Amsterdam verspreid. Het vlugschrift kondigde een "week van solidariteit van alle arbeiders" van 15 tot 22 oktober 1958 aan. Alleen het slotstuk van deze weekcampagne verdient hier nadere vermelding.

Op 22 oktober werd in Krasnapolsky te Amsterdam een "mobilisatie-avond voor de vrede" georganiseerd. Een artikel in "De Waarheid" van 23 oktober trachtte de indruk te vestigen dat het initiatief tot deze bijeenkomst zou zijn uitgegaan van een "comité van arbeiders uit EVC-'58, NVV, KAB, CNV en ongeorganiseerden". In feite was de avond geheel door de EVC-'58 voorbereid, gepropageerd en gefinancierd. Tevoren was wel contact gelegd met de Nederlandse Vredesraad. De bijeenkomst werd geopend door een bestuurder van de ABWB/EVC. Als sprekers traden op Prof. Dr. M.G.J. Minnaert en Dr. W.v. Dobben. Ds. W. Hugo van Dalen, ook als spreker gevraagd, was door ziekte verhinderd. Een slotwoord sprak de secretaris van de EVC-1958, P. Bakker.

* * *

Van 27 oktober tot 1 november 1958 zou de Sowjet-Russische Vakcentrale haar 12e congres te Moskou houden. De EVC-1958 had hiervoor een invitatie ontvangen. Om onbekende redenen is dit congres echter voor onbepaalde tijd uitgesteld. De Sowjet-Russische Regering zou de bedoeling hebben aan het congres het nieuwe 7-jaren-plan (1959-1965) van de USSR ter beoordeling voor te leggen.

* * *

HOOFDSTUK III - OVERIGE GROEPERINGEN.

Neo-nazisme.

Europese Jongeren Orde op Nationale Grondslag (EJON).

In M.O. no. 4/58 werd reeds in het kort melding gemaakt van de oprichting - door enkele oud-politieke delinquenten - van een nieuwe jeugdorganisatie, de "Europese Jongeren Orde op Nationale grondslag" (EJON). In de afgelopen maand heeft ook de pers de aandacht op deze organisatie gevestigd, waarbij ze werd aangeduid als de voortzetting van de Nationaal Europese Jongeren Orde (NEJO) van Paul van Tienen. Al is dit formeel niet juist, toch doen opzet en woordkeus duidelijk blijken dat het bij bedoelde jeugdorganisaties in wezen om dezelfde zaak gaat.

De oprichting van de EJON kan gezien worden als een doortrekken van de indertijd reeds gesignaleerde lijn: "Werkgemeenschap Europa", Nationaal Europese Sociale Beweging (NESB) en NEJO. Evenals de NEJO dient de EJON zich aan als een orde, hetgeen, zoals wordt gesteld, maakt dat de jongeren zich ervan bewust worden, dat zij toetreden tot een beweging, die een levensbeschouwing als voorwaarde stelt".

Opvallend is het veelvuldig gebruik van de woorden nationaal en Europees, al wordt vermeden deze woorden te koppelen. De bij toetreding als lid af te leggen gelofte is woordelijk gelijk aan die van de voormalige NEJO. Zij luidt: "Ik beloof: Trouw aan onze wetten, in dienst van onze orde, te bouwen aan mij zelf, te werken voor mijn volk, te strijden voor Europa".

In de nieuwe "orde" speelt zekere Leendert Logger uit Amsterdam wederom een rol. Hij was eertijds secretaris van de NEJO. Een duidelijke aanwijzing voor het neo-nazistische karakter van de tegenwoordige organisatie is haar binding met de gelijkgezinde Oostenrijkse jeugdorganisatie, de "Arbeitsgemeinschaft Nationaler Jugendbünde Österreichs" (ANJO).

De onverbloemd neo-nazistische oriëntatie van de ANJO komt in haar strijdorgaan "Der Trommler" - Kampfschrift der Nationalen Jugend in Österreich" naar voren.

Zo bevat dit blaadje regelmatig een opwekking zich te abonneren op het bekende neo-nazistische maandblad "Nation Europe" en op "Europaruf", het orgaan van de "Sozial organische Ordnungsbewegung Europas" (SORBE). (zie M.O. 6/1958).

- Blijkens -

Blijkens "Der Trommler" van september 1958 is de "ANJO" onlangs door de Oostenrijkse Minister van Binnenlandse Zaken verboden wegens incidenten in Wenen voorgevallen bij een herdenking aan het graf van majoor Nowotny, een uit Oostenrijk afkomstige "held van de Luftwaffe".

Naar buiten werd tot dusverre nog geen activiteit van de EJON geconstateerd. Verklaringen van de leiding omtrent een groeiende aanhang dienen met de nodige reserve te worden aanvaard. Voorshands bestaan er geen aanwijzingen dat het de EJON meer voor de wind zal gaan dan haar voorgangster, aan wie slechts een zeer kort bestaan was beschoren.

"Hinag".

Ook de "Hinag", hulp- en steunorganisatie van oud-politieke delinquenten, genoot in oktober de belangstelling van de pers. Aanleiding hiervoor was een op 11 oktober in Krasnapolsky te Amsterdam gehouden "Hinag"-vergadering.

Onder de ongeveer 130 aanwezigen bevonden zich ook enkele verslaggevers, die een uitnodiging hadden weten te bemachtigen en erin waren geslaagd een met de contrôle op de bezoekers belaste "Hinag"-functionaris te overbluffen.

De vergadering onderscheidde zich overigens in geen enkele opzicht van soortgelijke, in groter verband georganiseerde Hinag-bijeenkomsten. Zij droeg dan ook geen politiek karakter.

De sprekers, onder wie de voorzitter van het hoofdbestuur J. Timmer, bepaalden er zich in hoofdzaak toe te wijzen op het nut van het Stichtingswerk en de aanwezigen op te wekken dit te steunen.

De aanwezigen werden niet, zoals in de krantenverslagen is vermeld, toegesproken met "kameraden" en slechts één van hen droeg "het zwarte hemd".

Op de bijeenkomst werd een tweetal niet-politieke films vertoond, resp. over een natuuronderwerp en over de vernietiging van Berlijn en de snelle opbouw van deze stad. Aanvankelijk had de pers hieromtrent gemeld dat deze films afkomstig waren van de Westduitse Ambassade.

Het communistische Tweede-Kamerlid Gerben Wagenaar vond hierin aanleiding de Minister van Justitie o.m. de vraag te stellen of het juist was dat door voornoemde ambassade of enige andere officiële Westduitse instantie hier te lande medewerking werd verleend in de vorm van het beschikbaar stellen van films etc. aan Hinag-bijeenkomsten.

In zijn antwoord deed de Minister uitkomen dat hiervan niet gebleken was en dat de Hinag langs een omweg in het bezit was gekomen van bedoelde films en wel buiten medeweten van de ambassade.

Blijkens een ook in de pers opgenomen verklaring van de West-Duitse ambassade. waren de films afkomstig van het Duitse reis- en informatiebureau te Amsterdam, dat terzake te goeder trouw zou zijn geweest.

* * *

HOOFDSTUK IV - ACTIVITEITEN VAN INDONESIËRS, SURINAMERS, CHINEZEN etc.

Indonesiërs.

De Indonesische pers heeft levendig gereageerd op de Nederlands-Australische Nieuw-Guinea-conferentie. Onder meer wordt daaraan de betekenis gehecht van een Australische interventie in het Nederlands-Indonesische geschil over Nieuw-Guinea. "Pemuda" betoogt, dat deze conferentie een duidelijk bewijs vormt, dat Nederland niet bij machte is zelf het bewind over West-Irian te voeren en daartoe de steun van Australië nodig heeft. Het gezamenlijk Nederlands-Australisch defensiepact is bovendien een onomstotelijk bewijs dat Nederland zelf niet in staat is West-Irian te verdedigen, zo zegt het blad.

Ambonezen.

Naar aanleiding van de "Actie 37" - de terugzending der 37 verstekelingen van het m.s. "Johan van Oldenbarnevelde" - richtte de BPRMS (Badan Perwakilan Rakyat Maluku Selatan) een schrijven aan de Minister van Justitie, waarin een gevoel van onbehagen en onrust onder de Zuid-Molukkers in Nederland als gevolg van de betreffende ministeriële beslissing tot uitdrukking is gebracht. Voorts wordt daarin getracht de binding met Nederland van de 37 teruggezonden aan te tonen. Mede werd hierbij de aandacht nog gevestigd op de toestand waaronder de Zuid-Molukkers in Indonesië leven. De bewering dat de teruggezonden in Indonesië geen gevaar te wachten staat, werd in twijfel getrokken. Tenslotte is uitdrukking gegeven aan de overtuiging dat de Minister bereid zal zijn deze zaak aan een herbeoordeling te onderwerpen.

In combinatie met "Door de Vrouwen Trouw" zond de BPRMS telegrammen aan de Minister van Justitie en aan de teruggezonden verstekelingen a.b. van de Oldenbarnevelde.

Onder leiding van Ir. J.A. Manusama en de Rotterdamse gemeentearts Nikyjuluw werden op 9 en 13 oktober persconferenties belegd in Den Haag, waar uiteenzettingen zijn gegeven met betrekking tot de zgn. aanvechtbaarheid van de ministeriële beslissing, de binding der verstekelingen met Nederland, de behandeling van de verstekelingen in het kamp "Kruisberg" etc.

De Stichting "Door de Eeuwen Trouw" deed staande een te Utrecht gehouden protestvergadering telegrafisch een beroep op H.M. de Koningin.

- Overigens -

Overigens werd bekend, dat Ds. J.H. Ritzema Bos, lid van het dagelijks bestuur van genoemde Stichting naar Parijs is gezonden om in de zaak van de 37 verstekelingen contact op te nemen met de Internationale Vereniging voor de Rechten van de Mens.

De bekende P. Ayal en A. Nanlohy, figuren uit de BPRMS, die het oneens zijn met de leider Manusama, hebben zich officieel van deze acties gedistancieerd.

Algerijnen.

Op uitnodiging van de Democratische Studenten Vereniging "Politica" zouden twee aan de universiteit te Bonn studerende Algerijnen resp. genaamd Mouloud Nait Kassim en Mazik Dakhroui, op 23 oktober voor de afdelingen Delft en Amsterdam van genoemde vereniging lezingen houden over de toestand in Algerije. Hun openbaar optreden werd echter door de Minister van Justitie verboden. In besloten bijeenkomsten van de leden der genoemde afdelingen werd toen een te voren per tape-recorder opgenomen causerie van Kassim ten gehore gebracht. De beide Algerijnen waren inderdaad naar ons land gekomen, maar voor de aanvang van de bijeenkomsten weer uit Nederland vertrokken. Voorgenomen persconferenties gingen ten gevolge van het ingrijpen der autoriteiten niet door.

Chinezen.

In de afgelopen maand is het personeel der diplomatieke vertegenwoordiging van communistisch China uitgebreid met een 2e secretaris, die 20 oktober in Nederland arriveerde. Op 14 oktober arriveerde een delegatie van de China National Import- en Export Corporation. Op 30 oktober is een delegatie van vijf jongeren naar China vertrokken op uitnodiging van de communistische Chinese Nationale Jeugd Unie.

Activiteit aanhangers Formosa-bewind.

Op 8 oktober is opgericht de Vereniging "Nederland-Vrij China" met het doel de Nederlandse bevolking voor te lichten over de werkelijke toestanden op het Chinese vasteland. De in deze organisatie verenigde tegenstanders van Peking beogen hiermede tevens ruimere bekendheid te geven aan de vooruitgang gemaakt op Taiwan, opdat begrip en sympathie worden gekweekt voor de zaak van Vrij China. Diverse Nederlanders hebben zitting in het bestuur.

Deze vereniging heeft op 10 oktober de herdenking van de stichting van de Chinese Volksrepubliek door Sun-Yat-sen op feestelijke wijze gevierd in het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen in Den Haag. Hierbij zijn ook de vertegenwoordigers van de Republiek der Zuid-Molukken aanwezig geweest.

* * *

Stakingsoverzicht over oktober 1958.

<u>Bedrijf</u>	<u>Aanleiding</u>	<u>Inmenging vakbonden</u>	<u>Resultaat</u>	V o l g n o :
Fa.v.Wijnen Den Haag.	Invoering nieuwe CAO-bouwvak.	EVC-1958 stookte.	Geen. Stakers wer- den ontslagen.	1.
Aannemer N.B. Nijholt, bouw- werk te Hilversum.	Vermindering presta- tie-toeslag.	EVC-1958 stookte.	Aannemer heeft eni- ge toezegging ge- daan.	2.
Heiwerkers te Amsterdam.	Invoering nieuwe CAO-bouwvak.	EVC-1958 stookte.	-----	3.
Aann.bedrijf Nijhuis, bouw- werk te Henge- lor	Invoering nieuwe CAO-bouwvak.	EVC-1958 stookte.	Geen.	4.
NV HABO, Den Haag.	Invoering nieuwe CAO-bouwvak.	EVC-1958 stookte.	Per 29-10-'58 wer- den 17 arbeiders ontslagen.	5.
Aann.bedrijf J.Beuke, Amsterdam.	Invoering nieuwe CAO-bouwvak.	EVC-1958 stookte.	Geen.	6.
Fa.Bogert en Holsteyn, Den Haag.	Invoering nieuwe CAO-bouwvak.	EVC-1958 stookte.	Geen.	7.
NV HABO Den Haag.	Solidariteits- staking.	EVC-1958 stookte.	Geen.	8.

A G E N D A :

<u>Datum:</u>	<u>Bijeenkomst:</u>	<u>Plaats:</u>	<u>Organisatie:</u>
1 en 2 nov. '58	5e EVC-congres.	Amsterdam.	"oude" EVC.
28-30 nov. '58	3e Congres FIR (voorm. verz.)	Wenen.	FIR
december '58	Congres BHBV.	Amsterdam.	EVC-1958.
26 t/m 29 dec. '58	19e partijcongres CPN.	Amsterdam.	CPN.
* 1959	7e congres IVDJ (juristen)	?	IVDJ.
* 11 t/m 14 jan. '59	Zitting Uitvoerend Bureau/WVV.	Warschau.	WVV
* 24/25 jan. '59	Congres Metaal/EVC-'58	Amsterdam.	EVC-1958
april 1959	11e zitting Algemene Raad van het WVV.	Peking.	WVV
* Pasen 1959	Nationaal Festival voor Vrede en Vriendschap.	Amsterdam.	ANJV.
18-21 mei 1959	1e Intern.Conferentie VVI- Handel (in oprichting).	Praag.	WVV
mei 1959	Intern. Congres VVI-Chemie.	Leipzig.	WVV
juli 1959	3e Intern.Beroepsconf. VVI-Mijnen.	Katowice (Polen)	WVV
26 juli/4 aug. '59	7e Wereldjeugdfestival.	Wenen.	WFDJ.
najaar 1959	2e Intern. Beroepsconf. VVI-Overheid.	Berlijn.	WVV

* = nieuw c.q. aangevuld,